

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

VI. De insidiis ; de inimicis.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

in amore delectari sanctissimam Trinitatem. Eam vero qua tunc fruor suavitate, anima ipsa percipit, cui plene familiaris esse nequeo, nisi velit vacans et nuda in meis reponi [divinis] brachiis, ubi eidem alludens divinitus condelector; propter hoc quippe parvulus factus, pauper, nudus et despectus et postremo mortuus, ejus me tradidi voluntati, ut velit proxima et dilectissima compar et socia mihi esse. Et erit sicut piscis in mari, et in aqua natans, anima ejus et corpus, in [mea sancta] Trinitate absorpta, ejusque dulcedine ebria et copiosissime satiata. Ubi tunc dolor et miseria quam pro me et propter me est perpessa? Hæc est dulcis consolatio dexteræ Excelsi.

VI. DE INSIDIIS; DE INIMICIS.

Qui rite se secundum attractionem Domini et cognitionem quam habet reget, delicias maximas, quæ in cor hominis non ascendunt, et illustrationes quas non videt oculis, perciperet. Sic esset tamquam Angelus in omni vita sua amabilis et unitus Deo in omnibus viis suis, fieretque infernus diaboli regnum Dei. Cum autem homo justus tractionem derelinquit, immittit ei Angelum malum Dominus ut tentetur durius et excitetur a somno peccati otiosus. Verumtamen [dilectus noster Dominus] vires hosti subtrahit, et ne cadat protegit hominem et defendit. Inimicus autem concessam sibi potestatem reputans in hominem, nititur omni tempore ut ipsum valeat seducere. Væ mihi miseræ! quoties his insidiis in me studuit prævalere; ostenderit mihi Deus rem magnificam quam implere promiserat, de qua reddenda propter meam indignitatem diffusa, gratias agere [heu!] neglexi. Venit ergo diabolus volens mihi infligere pœnas, et dixi ei: Quid tibi vis? Vides quod Deus mecum est, et quomodo audes ipso præsentem me punire. Respondit dæmon: Ego volo nunc sicut olim volui, sedem [meam juxta] suam [ponere], imo ipsum de sede animæ tuæ conabor depellere et in te residere; quin etiam cælum, paradysum, purgatorium, terram, convertere cupio in infernum. Et dixi ei: Velles-ne ut

V. 29.

hæc omnia essent cœleste regnum, ut tu gratiam invenires? Respondit: Non; ad hoc nunquam potero inclinari. Et dixi: O quomodo tam infelix es, quod coram Deo non erubescis? Respondit: Qui boni aliquid habet in se, non est omnino malum; qui vero peccat, perdit verecundiam; qui si erubesceret non peccaret; præsumptuosus ego sum, et audens, stulte sicut musca advolans et inquietans semper, et nulli parcens. Cæterum qui se tuetur virtutibus, permanet illæsus, et qui Deo stat firmus triumphat de omnibus molestiis invictus.

VII. DE PERICULO PRÆLATORUM.

VI. 1.

GRANDIS timor consistit in *Ecclesiastica* potestate: cui enim nomen prælationis imponitur, in eo tentationis periculo locus datur. Age ergo, *o homo*, et cum multa humilitate prosternere et ad orationem confuge, et in Domino consolare; renova cor tuum in Dei charitate, ut omnem tibi subditum ames et respicias in sua necessitate. Esto cum subditis [et Fratribus] amanter jucundus, et benigne seriusus, et misericors in omnibus laboribus super eos. Dulcibus verbis ad [audacter] prædicandum eos dirige, et ad confessiones utiliter audiendas hortare, quia a Deo ad hoc missi sunt in mundum ut liberetur, et adjuvent peccatores, sicut Christus [omnem] mundum salvavit de cœlo veniens [in hujus sæculi lutum], *ut nos ad sublimia elevaret*. Hæc loquere cum [profundissima] humilitate tibi subditis, mundo corde dicens: Eia, dilecte, ego [omni bono] indignus, servus tuus sum [in omni servitio quod præstare possum, et non dominus tuus] licet tibi præsum. et in charitate mitto te; laboribus tuis quidem [heu!] compator; quam Deus tibi præparavit congratulor dignitati; nunc igitur mitto te ut cum Jesu perditas requiras oves, pro quibus [ex amore] pertulit passionem. Charitas Dei conducat te in viis et laboribus sanctis tuis. Desideria, orationes cordis mei et lacrymas mitto tecum, ut te Deus sanctum et plenum charitate reducat.